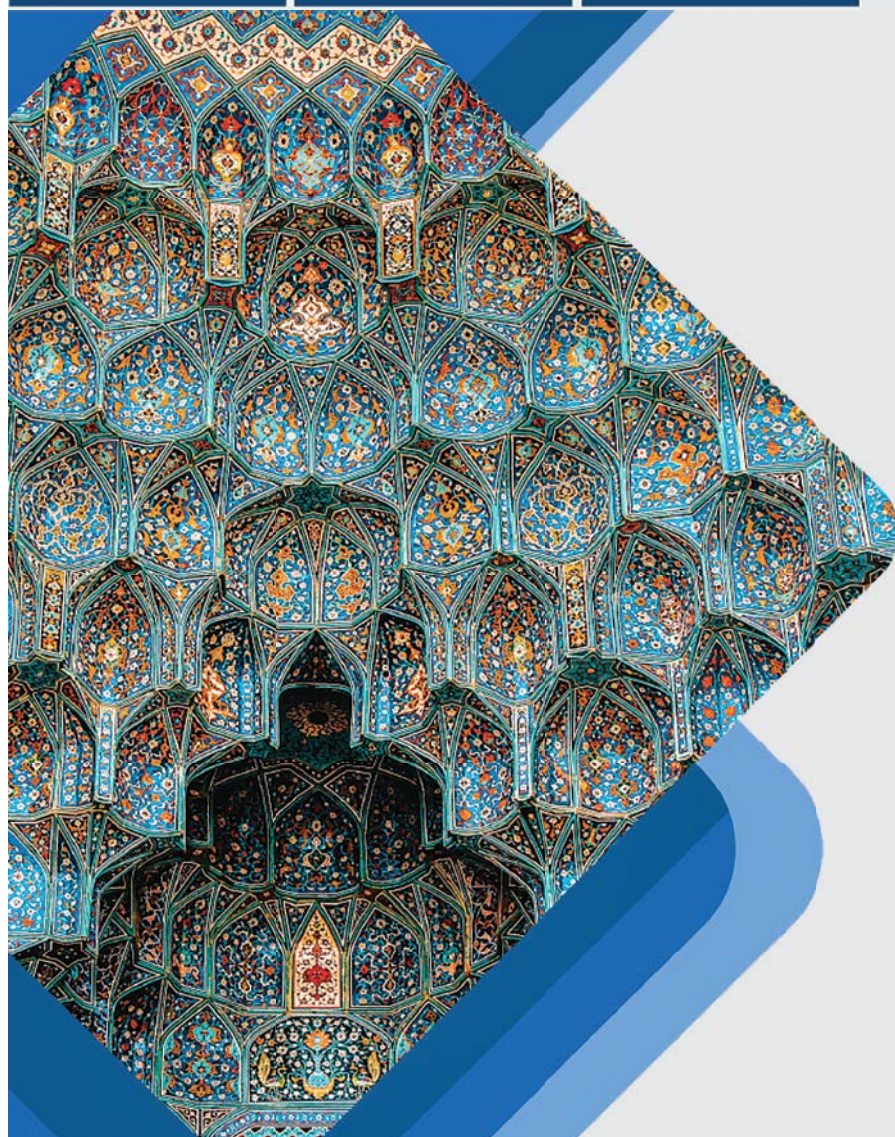

علم و فناوری هسته‌ای برای توسعه پایدار

۱) به نظر شما پیل‌ها و مقالات ارائه شده تا چه میزان در صنعت هسته‌ای کاربرد دارند؟

به هرحال، دریافت اطلاعات به‌روز و مدرن حاکی از آن است که عملکرد و فعالیت‌های صنعت هسته‌ای نیز بایستی به‌روز شود. یادآور می‌شوم که این تبادل اطلاعات موجب افزایش دانش فنی ماست. از این رو همواره باید درصد دریافت اطلاعات فنی دیگران باشیم تا بتوانیم دانش فنی به‌روز و مطابق با تکنولوژی جهانی را ارائه دهیم. برگزاری این کنفرانس تجربه‌ای بود برای این‌که اطلاعات کیفی را در برگزاری این رویدادها قرار دهیم و دانش فنی خود را به پیشرفت فراتر از انتظار برسانیم.

۲) برگزاری نخستین کنفرانس بین‌المللی هسته‌ای همان‌طور که اشاره کردید، با نظر و درایت آقای مهندس اسلامی و همت مسئولان سازمان برگزار شد. آیا می‌توان به تداوم چنین رویدادی در آینده امید داشت؟

این مسأله بستگی به فعالیت‌های خودمان دارد. می‌توان آن را هر دو سال یا چهار سال برگزار کرد. قدر مسلم نمی‌توان فعالیت‌های ارائه‌شده در این کنفرانس را در رویدادهای آتی تکرار کنیم و نیاز به سخن جدید، فعالیت‌های فنی جدید و اطلاعات به‌روزتری داریم تا رویداد بالارزشی را رقم بزنیم. به نظر بنده دو سال برای برگزاری آن زمان اندکی است و مطلوب است که برای این مهم، زمان کافی و وافی در حد چهار سال در اختیار داشته باشیم. البته اگر آن را به شکل تخصصی تفسیر کنیم مثل آژانس که سمینارهای زیادی را به شکل تخصصی و تنها در یک حوزه خاص مثل راکتور یا چرخه سوخت برگزار می‌کند. در این صورت است که می‌توانیم موفق عمل کنیم.

۳) در پایان بفرمایید جای خالی چه مواردی در کنفرانس اخیر احساس می‌شد و چه پیشنهادی در این رابطه دارید؟

به نظر بنده در این کنفرانس جای خالی یک invited speaker، یعنی سخنران برجسته و شاخص علمی بسیار احساس می‌شد. چرا که رویدادهای علمی اینچنینی نیازمند حضور افرادی شاخص در حوزه‌های علمی مطرح شده هستند که در غنای علمی آن بسیار مؤثر است. ضمن آن‌که این کنفرانس صرفاً محلی برای ارائه مقاله بود و ابعاد تجاری‌سازی موارد مطرح شده مغفول مانده بود. حال آن‌که زمانی یک تحقیق علمی دارای ارزش است که به مرحله فنی رسیده و برای ورود به عرصه تجاری‌سازی و حل مسأله‌ای از کشور آماده باشد.

به عقیده بنده بعد اجتماعی مطالب علمی و حل مسأله مشکلاتی که جامعه با آن دست به گریبان است بسیار مهم‌تر و بالارزش‌تر از چاپ هزاران مقاله است.

برای مثال؛ تولید رادیودارو چنانچه به مرحله بالینی برسد و مورد استفاده بیماران قرار گیرد، بسیار بالارزش‌تر از چاپ مقالات متعددی در این زمینه است که هیچ‌گاه عملیاتی نخواهند بود. بنابراین باید بعد تجاری و عملی مقالات ارائه شده در رویدادهای علمی را همواره مدنظر قرار داد.

داوران قرار می‌گیرد، فلذا زمانی که مقاله علمی مورد تمجید کارشناسان و افراد شاخص علمی قرار گرفت باید بدانیم که از پشتوانه بسیار قوی علمی و کارشناسی برخوردار بوده و از فیلترهای تخصصی بسیاری عبور کرده تا مورد وثوق قرار گرفته است؛ بنابراین برای رویدادهای بعدی باید این ملاحظه را در نظر بگیریم.

البته برای این کنفرانس زحمات زیادی کشیده شد و برنامه‌ریزی‌ها نسبتاً مطلوب بود. طبعاً کم‌وکاستی‌های اجرایی هم در آن وجود داشت که با توجه به نخستین تجربه برگزاری می‌توان به دیده اغماض به آن نگریست.

۴) آقای دکتر به برگزارکنندگان نخستین کنفرانس بین‌المللی هسته‌ای چه نمره‌ای خواهید داد؟

از ۱۰۰ نمره ۷۰ می‌دهم. البته ۷۰ به‌عنوان برگزاری نخستین کنفرانس، نمره نسبتاً خوبی است، چرا که زحمات زیادی کشیده بودند اما چنانچه در داوری کیفی مقالات مذاقه بیشتری صورت می‌گرفت، سطح برگزاری بسیار فراتر و تخصصی‌تر از آنچه بود، می‌شد.

۵) به نظر شما برگزاری این کنفرانس به لحاظ دیپلماسی هسته‌ای در سطح منطقه و فراتر از آن، چه آثار و نتایجی در پی داشت؟

برگزاری این کنفرانس از لحاظ سیاسی هم بسیار حائز اهمیت بود، چرا که در موقعیتی قرار داریم که همواره عملکرد هسته‌ای مان مورد حمله و هجمه ایرقدها قرار دارد. در صورتی که بارها اذعان کرده‌ایم که کل فعالیت‌های هسته‌ای ما صلح‌آمیز است اما از خود آژانس گرفته تا دیگر کشورهای روی فعالیت‌های ما تمرکز کرده و آن را زیر نظر دارند، بنابراین برگزاری این کنفرانس از این جهت دارای اهمیت بود که تبادل اطلاعات به‌وجود آمده در آن بسیار ارزشمند بود. هم‌اکنون ما در حوزه رادیوداروها در دنیا جزو برترین‌ها محسوب می‌شویم یا در چرخه سوخت بالاترین دانش فنی را در اختیار داریم یا این‌که در حوزه آب‌سنگین در دسته اول کشورهای تولیدکننده هستیم که اینها واقعیت است منتها بنا به فرمایش حضرت علی (ع) که می‌فرمایند: زکات علم در نشر آن است. باید آن را انتشار دهیم. ضمن این‌که در این تبادل اطلاعات با دیگر کشورها به اشتراکات علوم و فنون هسته‌ای می‌رسیم. در واقع آثار و نتایج برگزاری کنفرانس‌ها، سمینارها و سمپوزیوم‌های علمی و بین‌المللی این مورد است و حسن مآتابه این زمان در این بوده که با وجود این همه محدودیت و اعمال تحریم ظالمانه علیه کشورمان به این سطح از تبادل اطلاعات و اشتراکات پیشرفت‌هایمان رسیده‌ایم.

۶) نقش این کنفرانس در توسعه دانش هسته‌ای را تا چه میزان ارزیابی می‌کنید؟

واقعیتی که باید قبول کرد این است که تبادل اطلاعات نقش بسیار مهمی در توسعه هر دانشی دارد و با توجه به حضور چشمگیر شرکت‌کنندگان علمی در این کنفرانس اعم از داخلی و خارجی باید به نقش مؤثر آن در توسعه دانش هسته‌ای اذعان کرد. چه‌بسا که دانشگاه‌های داخل کشور نیز از گستردگی فعالیت‌هایمان تا به امروز اطلاعات چندانی نداشته‌اند و برگزاری این رویداد موجب شد تا در آینده شاهد مشارکت‌های گسترده علمی و فنی در محورهای مختلف علوم و فنون هسته‌ای در سطح ملی و بین‌المللی باشیم.